

kunde Stemmegivningen ikke have været afbrudt tidligere, men den samme Valger forklarer paa et andet Sted, at efter Valglovens Ord er det vel paabudt de Viſteførende at ophøre med at modtage Stemmer og at aflevere deres Liſter til Formanden, naar der ikke melde ſig flere Stemmeberettigede, „men han ſtjømmer at det vilde føre til ſkjellige Ulemper“ om en ſaadan Beſtemmelse med Strengheſed blev fulgt af Viſteførerne. Han erkjender alſaa, at Valgloven paabøder en ſaadan Fremgangsmaade, men efter hans Skjøn vilde denne medføre Ulemper, og derfor kan der efter hans Mening ikke være Tale om at følge Valglovens Beſtemmelse og ſlutte, blot fordi der i 10 Minuter eller et helt Kvarter ingen Valgere melde ſig for at afgive deres Stemmer. Her have vi alſaa en Forklaring af Valgliſteførerens angaaende hans Mening om Valgloven, gaaende ud paa, at det vilde medføre Ulemper, om man fulgte Valglovens Beſtemmelse i §. 42, og det kan derfor vel antages, at man her i dette ſom i flere andre Tilfælde har ſat ſin perſonlige Skjøn over Valglovens Beſtemmelſer. Men jeg ſkal dernæſt gjøre opmærksom paa, at den ſamme Valger ſelv har forklaret at han var et godt Kvarter borte hemmod Afſtemmings Slutning, i hvilken Tid en anden Valger blev konſtitueret til at føre Protokollet. Han kan alſaa ſlet ikke forklare Noget om, hvad der er foregaaet i dette gode Kvarter, og det var netop lige imod Slutningen, at man mente, at der ſhulde have været afsluttet. Den ſamme Valger har været ſaa uviſſer i, hvad der er paſeret forinden, at han har ſagt, at naar han ſhulde udpege, hvem der havde ſtemt i det gode Kvarter, hvort han havde været borte, vilde han om ogſaa Liſterne bleve ham forelaante, ſlet ikke kunne ſige det. Der maa alſaa have været en ganſte mærkværdig Sighed i den Valgers Haandſkrift, ſom afleſte ham, og hans egen Haandſkrift, thi ellers maatte det være let for en Valgliſtefører, naar han gennemgik Liſten, at angive hvilken Stemmegivning han ſelv har indført, og hvilken der er indført af en Anden; han erklærer imidlertid ikke, at kunne gjøre dette ſelv om Liſten bliver ham forelagt. Ovenpaa alt dette kommer der imidlertid Noget, ſom maa have langt større Betydning end Valgliſteførerens Forklaring, og det er den Forklaring, der er afgiven af Valgbeſtyrelsens Formand. Jeg tror, at hvor der herſker beſtent Uoverenſtemmelse mellem en Valgliſtefører og Valgbeſtyrelsens Formands Erklæring, maa den ſidſte anses for den rette, og jeg ſkal gjøre opmærksom paa, at dette ſaameget mere maa gjælde her, ſom ſamtlige Forhør have været Valgbeſtyrelsens Formand meddelte i Udſkrift, førend han ſkrev ſin ſidſte Erklæring. Han har alſaa ſet og viſt, hvorledes Bogenſe Valgliſtefører har forklaret ſig, og dog ſiger han i ſin Erklæring derover lige det Modſatte. Under ſaadanne Omſtandigheder ſom de foreliggende tror jeg, at det er Valg-

beſtyrelsens Formand, der beſt. kjender det Rette, thi det er ham, der ſkal have Overblikket over det Hele, medens den enkelte Valgliſtefører kun ſkal have ſin Opmærksomhed henvendt paa ſin Liſte. I den anden Erklæring — jeg har tidligere henviſt til en Del af Indholdet af Valgbeſtyrelsens Formands første Erklæring, men det er ſom ſagt i den anden, der blev afgiven i Januar, at han ſiger, at han er fuldkommen vis paa, at det er tilkjendegivet Valgbeſtyrelsens Medlemmer, at de havde at underrette Formanden derom, naar der ingen flere Valgere meldte ſig for at ſtemme. I den 3die og ſidſte Erklæring indrømmer han imidlertid, at han mulig i denne Henſeende har taget fejl, idet han nemlig var ſaa udmattet af denne Dags Beſværligheder, da han havde opholdt ſig paa Raadhuset hele Dagen og ſlet ikke været borte derfra, at han vel kunde være kommen til at overſe Et eller Andet paa Grund af den fatigede Tilſtand, hvort han var. Han var meget fatigeret (Afbrudt af Bille). Sa, jeg tør ikke ſige, hvad det er at være fatigeret, men det er de Medlem, der ſpurgte om det, ved det viſt bedre (Bille). Jeg ſpurgte ſlet ikke om, hvad det er. Det er ſlem, naar man afbrøder et Medlem, at man ſaa ikke ſaler høit. Valgbeſtyrelsens Formand ſiger i ſin ſidſte Erklæring, der blev afgiven, eſterat han havde ſaaet Udſkrift af ſamtlige Forhør, at han ikke var i ſtand til at erindre, om han da Skodbyerne med deres Liſte gik bort, det vil ſige, da han ſelv havde viſt dem bort, og ikke vilde modtage dem, eſterat de i længere Tid forgiæves havde ſøgt at ſaae Arigtighederne opklarede. Muligvis kunde have ſagt, at den indløbne Feil vel ikke var af anden Beſtafſenhed, end at den ved lidt mere Efterſyn kunde heves. Skolde ſin første Erklæring ſkal han imidlertid flere Gange have ſpurgt dem, om de ikke snart vare færdige, og det ſkal da ſtedſe have heddet, at ju, være de ſtrax færdige. Nu oplyſes det jo, at det har været dem, der flere Gange henvendte ſig til ham, og at han ikke vilde modtage dem, men viſte dem tilbage. Diſe to Forklaringer synes ikke at ſtaa i Harmoni med hinanden. Skodbyerne git imidlertid ſom ſagt borte, for maatte ved nærmere Efterſyn at ſaae Feilen hevet. Dette træt ud, ſom han ſiger, og Valghandlingens Afſlutning blev derved forhindret. Men den indløbne Feil, havde allerede bevirket, at Stemmeafgivningen ikke kunde ſlutes tidligere end anført, da Skodbyerne vare de ſidſte, han modtog den beſeſede Melding fra. Der ſiger han alſaa udtrykkeligt, eſterat han har ſaaet, at vide, at Valgliſteførerens havde forklaret ſig anderledes, at Skodbyerne vare de, der forſinkede Afſlutningen af Valget, og at de allerede forinden de første Gang meldte ſig med deres Liſter, havde udhalet Tiden og forſinket det Hele. Dette tror jeg, er tilſtrækkeligt til at forklare Forholdet mellem Erklæringerne. — Det er de